

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:	APARE DUMINECA	Prețul inserțiunilor
Pe un an 240 Lei	Manuscrisele nu se înapoază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”. Iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș	Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 120 Lei		
Pe un pătrar de an 60 Lei		
Un număr 5 Lei		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei		

In ajun de alegere.

Niciodată adversitățile, firești sau artificiale, puse în calea poporului român nu au fost mai puternice decât instinctul său vital.

Tăvălugul greutăților, chiar dacă adesea l-a făcut una cu pământul, nu l-a strivit. Totdeauna firicelul de viață, când a prins condiții prielnice, și-a sporit la maxim puterea de rezistență.

Și, parecă este o corespondență, o notă perfect armonică în tot complexul vieții noastre psiho-fizice. Cercați creațiile spiritului românesc — îndeosebi cele populare — și aflați în mod normal aceeași doză de robustă vigoare, de putere și stăpânire a vieții asupra morții sau a binelui asupra tuturor veleităților răului.

Este aceasta desigur și un fruct al pământului în care suntem noi aici adânc înfipti, dar este prin excelență darul Cerului, care — după oricâte ploii — trimite și sărutarea blândă a soarelui.

Iată, viața episcopiei noastre de Caransebeș, care poimâne va primi pe al 6-lea mire dela reînființare încoace: oare nu înfățișează ea în mic desfășurarea unei întregi istorii împletită din sbuciumări și rare-rare bucurii?!

Cât de clasic exteriorizează ea nota veciniei Bisericii creștine în raport cu jucăușele creații de-o clipă ale mâinilor omenești, lucrătoare de-atâtea ori după rosturi și socoteli efemere. De două-trei sau chiar șapte veacuri ea grăește cu vocea eternității; la bine și rău ea contează ca o putere de care multe generații s'au răzimat, cântărindu-și rezistența și sporindu-o din rezervele ei inepuizabile.

Au fost turcii, au trecut imperialii și alți nenumărați dușmani, și năimiți ai satanei, și episcopia a rămas. Mutată la Vârșeț sau în altă parte la vre-o mănăstire, de răul atâtor

prigoane, ea a trăit în inima dreptcredincioșilor întreagă, prezentă și eternă. Nesocotită adesea, n'a fost niciodată lăsată uitării. Episcopia noastră și-a justificat existența ei în trecut; pentru viitor rosturile ei, multiple, o reclamă cu glas de trâmbiță profetică.

În ajun de alegere ne copleșesc poverile grelelor răspunderi.

Problema deslegării fericite atârnă desigur în primul rând de solidaritatea membrilor Adunării noastre eparhiale care este un lucru indiscutabil. Ei reprezintă în bună parte punctul de vedere al eparhiei, cunosc nevoile ei și au interesul ca acelea să fie satisfăcute în spiritul celei mai autentice armonii evanghelice.

Ar fi nepotrit să anticipăm, să schițăm de-acum un cât de vag program de activitate. Nu putem afirma totuși că lucrul pastoral și misionar nu necesită program, deși Mântuitorul lumii Hristos și sfinții săi Apostoli activau mai mult cu inima decât cu mintea.

În ogorul de aici sunt urme de aleasă râvnă, sunt și realizări din cele mai trainice. Este în tradiția episcopiei noastre, a orașului de reședință și a întregului aret o nobilă și constantă preocupare pentru partea frumoasă a omului, pentru suflet. Sărăcia sau asprimea vremurilor nu au înnăbușit niciodată aici, în acest leagăn de neaoșe românită, nostalgiile după un ideal superior. Și, cât de minunat nu îmbie Biserica noastră, depozitara, tezaurului creștin, idealuri pururea vrednice de urmat!

Iată, noul episcop al Caransebeșului, păstrând cheile unei frățești comunicări cu toate arterele Bisericii noastre, va trebui să afle cheia intrării în taina vieții noastre bisericesti de aici, lămurindu-o și descoperindu-o tuturor. Iar aceasta nu e o sarcină mare și nu cere efort deosebit, cere doar apropiere de inima poporului care de două mii de ani bate aici pentru Hristos!

Peripețiile unor finanțe *)

XVI

Una dintre întrebările, la care avea să răspundă conversiunea datoriilor a fost, oare fețele bisericești beneficiază de avantajele acestei reforme sau nu.

Oficialitatea se pusese la început pe punctul de vedere, că nu e moral, nu e decorativ pentru preoți să ceară aplicarea legii conversiunii față de datoriile lor, mai ales atunci, când au contractat împrumuturi din fonduri bisericești cu dobânzi reduse, în scop de a fi ajuțorați și nu exploatați.

Pentru a facilita priceperea acestei chestiuni, lăsăm să urmeze în prealabil următoarele explicații.

La aplicarea legii menționate sta instanțelor judecătorești la dispoziție circulara lămuritoare a Ministerului de Justiție din 22 Iunie 1934.

În complexul de mare varietate al cazurilor concrete însă se iveau și de acelea, căroră judecătoria, chemată să facă dreptate, — în lipsă de dispoziție hotărâtă — nu le putea aplica legea în alt chip decât ținând seamă de duhul, care a condus pe legiuitor, când a plăsmuit legea conversiunii.

La votarea acestei legi legiuitorul a fost condus de gândul de a scăpa pe debitorii de povara datoriilor, de atmosfera înăbușitoare a creditului, de care s'au folosit datorații până peste punctul de saturație.

Scopul legii a fost să producă o destindere, pentru a evita urmările dezastruoase ale unei eventuale încordări pe teren social.

Așadară rostul conversiunii a fost să ușureze debitorilor sarcina datoriei, irelevant dacă operația conversiunii l-ar păgubi sau poate chiar ar nimici pe creditor.

Știm, că printre debitorii erau debitorii serioși și debitorii ușuratici. Serioși, cari pe urma datoriilor contractate s'au ales cu un pământ, cu o casă, sau cu vreo altă investiție producătoare de venit. Ușuratici, cari au făcut datorii cu nemiluita, ca să se desfăteze, să-și trăiască traiul.

Din nefericire legea nu făcea deosebire între aceste două categorii de datorași, fiind cu puține excepțiuni o lege socială generală, întocmită mai ales pentru țărani, pe care i-a înglobat în beneficiile conversiunii aproape fără deosebire de căciulă.

Faptul acesta trebuie accentuat, pentru că cunoaștem cazuri în ce privește aplicarea legii, cari se izbeau de principiile moralei.

În acele cazuri legiuitorul a eschis morala din cuprinsul legii conversiunii, ca pe un factor, despre care a crezut că acolo n'are ce să caute.

În consecință forurile judecătorești în cazuri de litigiu erau forțate să țină cont de spiritul legii, dacă nu aflau printre dispozițiile ei pe cea potrivită, ca să poată judeca cazul și așa judecătorul era uneori silit să judece împotriva principiilor moralei.

După lămuririle acestea să revenim la chestiunea datoriilor slujitorilor altarului, dela care am pornit la începutul acestui capitol.

Unii dintre preoții debitorii au dus cauza datoriei lor în fața judecătoriei, unde cu considerare la cele expuse mai sus li s'a dat câștig de cauză, pentru că calitatea lor de preot n'a influențat asupra dreptului lor de a beneficia de avantajele conversiunii, dacă de altcum au întrunit toate condițiile, pe care le pretindea legea conversiunii să le aibe orice beneficiar al ei.

În fața judecăților aduse a trebuit oficialitatea bisericească să cedeze, ceea ce a avut drept urmare, că împrumuturile contractate din fondurile eparhiei de unii preoți ajunși la strâmtoare financiară, au trebuit să sufere scăderea legală, cu toate că fiind întabulate la locul prim reprezentau în timpuri normale plasamentul cel mai sigur al capitalului împrumutat.

Reducerile acestea, făcute pe baza legii, au însemnat pentru fondurile diecezane pierderi în înțelesul strict al cuvântului, de vreme ce statul a rebonificat bisericii numai pierderile suferite prin reducerea depunerilor la bănci, nu și pierderile avute prin scăderea împrumuturilor date la particulari.

Din fericire a înregistrat eparhia numai vreo câteva cazuri de felul acesta.

Și acum să vedem efectele imediate ale conversiunii datoriilor.

Propovăduitorii conversiunii au fost de credință, că dacă se pune în practică această reformă radicală, stările financiare dintr'o dată se vor normaliza.

Au trecut însă ani, fără să fim văzut normalizarea dorită.

Dimpotrivă. Văzurăm, că contribuțiunile publice se urcă, că cele trebuincioase pentru traiul vieții se scumpesc, că creditul sau că dispăre cu desăvârșire, sau că se ascunde în labirinturi, unde numai cu grele sacrificii bănești puteai pătrunde.

*) Vezi Nrii 10, 14, 16, 21, 24, 32, 33, 39, 45 din 1940, apoi Nrii 1, 4, 8, 13, 16 și 17 din 1941.

Se șoptea, că după un împrumut de 100 lei în număr debitorii disperăți erau siliți în anumite cazuri extreme să plătească dobânzi până la 20 lei pe lună, ceea ce corespundea la 240 %.

Împrumuturile acestea natural, că erau ținute în secret, ca ofertanții lor să nu poată fi loviți de consecințele uzurei.

De aceea fiscalul nici nu încasa după dobânzile tănuite nici un fel de impozite.

Așadară efectul imediat al conversiunii datoriilor a fost uzura, pe urma căreia statul a pierdut impozitele, pe cari băncile le plăteau în măsură destul de mare înainte de a face cunoștință cu reforma conversiunii datoriilor.

Stările evoluară într'acolo, că datorășii deveniră în mare parte un fel de robi ai creditorilor particulari, ceea ce trebuie să recunoaștem, că n'a fost cazul când băncile acordau împrumuturi.

Aurel Moacă

Starea actuală a Bisericii Ortodoxe din Polonia

Pr. Constantin Târziu

Am arătat într'un articol*) din această foaie dezastrul suferit de ortodoxie prin bolșevizarea a trei din țările baltice în cari biserica dreptmăritoare promitea o dezvoltare din cele mai fericite. Providența divină a vrut ca Biserica noastră să nu sufere numai această unică rană. Încă în anul 1939 ea a fost lovită în ființa ei prin dezorganizarea metropoliei ortodoxe autocefale a Poloniei ca urmare a războiului declanșat în 1 Sept. în acel an. În cele ce urmează ne propunem a arăta starea acestei Biserici în ultimul sfert de veac cât a trăit sub oblăduirea statului liber polon, precum și starea ei actuală după împărțirea acestui stat între Reich și U. R. S. S.

După reconstituirea în 1918 a statului polonez dispărut în 1795, de data aceasta sub formă de republică, a trebuit și aci să se înceapă opera de reorganizare a Bisericii ortodoxe, ruptă din sânul marelui Biserici rusești din care făcuse parte până atunci și încadrată acum într'un stat catolic cu o Biserică pornită spre prozelitism agresiv, atât în trecut cât și în timpurile de față.

Biserica ortodoxă din Polonia s'a proclamat autonomă la 28 Iunie 1919.**) În 1921

guvernul polon a chemat din Italia pe arhiepiscopul rus emigrat, Gheorghe Iarosevski dându-i sarcina de a organiza Biserica ortodoxă din Polonia. Arhiepiscopul Gheorghe vine cu consimțământul patriarhului Tihon care în Oct. 1921 îl numește exarh al său iar în 1922 îl numește metropolit acordând totodată Bisericii sale „autonomie largă, puțin deosebită de autocefalie“.

Polonii însă nesuferind ca o Biserică de pe teritoriul lor să stea în legături de subordonare față de Biserica rusă, care se găsea într'un stat dușman voiau cu orice preț ca această biserică să devină autocefală. Mitropolitul Gheorghe a intervenit în sensul acesta către patriarhul Tihon, care l-a refuzat însă în mod categoric. În sânul Bisericii polone s'au format acum doua partide: una susținea politica de autocefalie, iar alta era împotriva mitropolitului și a politicii sale. În congresul din Ianuarie 1922 mitropolitul prezintă spre aprobare un statut de organizare a Bisericii care însă nu fu primit și atunci guvernul introduse cu dela sine putere așa numitele „normative provizorii“ după care avea să se conducă Biserica ortodoxă polonă.

În Martie 1922 s'a ținut un nou congres în lavra Pociaiev care deasemenea n'a dat nici un rezultat. Atunci guvernul polon convoacă pe toți episcopii ortodocși la Varșovia și le propune ca ei să proclame autocefalia. La 14 Iulie 1922 mitropolitul Gheorghe împreună cu majoritatea episcopilor săi primesc această propunere. Sinodul Bisericii ruse din emigrație protestează împotriva acestui fapt dar la 16 Oct. 1922 mitropolitul Gheorghe rupe comunitatea cu acest sinod. Drept urmare, un arhimandrit fanatic ucide la 8 Februarie 1924 pe mitropolit, iar la 27 Februarie 1925 e ales în locul lui episcopul de Kremenek, Dionisie Valedinski. Guvernul polon l-a confirmat și patriarhia ecumenică l-a recunoscut dar patriarhul Tihon a protestat împotriva imixtiunii ecumenicului în afacerile Bisericii rusești. Cu tot acest protest patriarhul Grigorie VII emite tomosul prin care recunoaște autocefalia Bisericii ortodoxe polone la 13 Nov. 1924. La Varșovia acest act a fost publicat festiv la 17 Sept. 1925. În urma acestui fapt autocefalia noii Biserici independente a fost recunoscută și de Sinodul rus din Carloviț, de Biserica română și de Biserica bulgară.*)

(Urmează)

*) Vezi Foaia Diecezană an. 1940.

**) Dr. M. P. Șesan: Biserica ort. rusă de după războiu, p. 38 n. 6.

*) Dr. R. N. Kazimirovici o. c. p. 72-76.

666

De: Pr. Ioan Nicorescu

În aceste zile grele de războaie, lumea e cuprinsă de frică, dar și foarte curioasă a ști care va fi sfârșitul? Scrie și comentează gazetăria întregă; oameni crescuți și îmbătrâniți în politică, nu se pot orienta și n'au puterea d'a penetra în tainele viitorului. Nici chiar beligeranții nu pot vedea în viitor și, nu pot cu siguranță, nici chiar aproximativ, să anticipe soarta sfârșitului războiului.

Se laudă și unii și alții, în urma bravurilor repurtate pe uscat, apă și în văzduh, că aceleia și aceleia va fi izbânda, dar nimeni nu poate ști înainte cum va fi sfârșitul?

Prezicătoarele încep a-și lua rolul; ceice cred în masa cu spiritul — spiritiștii — fac preziceri; se mai arată câte o cometă, din cari voesc să știe sfârșitul războiului, dar toate rămân fără rezultat real.

Mai an, dar și acum încă, oamenii au început să se apropie de Biblie și anume: de *Apocalipsul lui Ioan* și la cap. XIII. v. 18. au dat de numele *fiarei*, care este număr de *fiară* și că ar reprezenta acesta un: *nume de om*. Și s'a făcut mare valvă în jurul acestui număr și i-s'a atribuit chiar numele unui beligerant, dar fără de nici o bază și înțeles.

Sf. Ev. Ioan ne face atent când scrie în versul de sus, chiar la început zicând: „*ὅδε ἡ σοφία ἐστίν*“ = „Aici este înțelepciunea“. „*ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου*, = „Celce are minte să socotească numărul fiarei.“ „*ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν*, = Căci este număr de om,“ „*καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς (εξκατοὶ ἐξήκοντα ἕξ)*“ = „și numărul ei este: „Șase sute șase zeci și șase“.

Prin exegeza acestui vers vom afla secretul pe care-l caută lumea. Felul de exprimage: „Aici este înțelepciunea“, înseamnă că, aici își are înțelepciunea locul, precum se vede și din v. 10 și din XVII, 9: „Aici trebuie minte, care are înțelepciunea“. Dar ce va să zică: „Ințelepciune?“ E un joc de numerii sau de litere? Nu. Pentru adevărata înțelegere a acestui verset, nu trebuie să recurgem la sofistării ci trebuie să avem acea înțelepciune, care: „Este abuzul puterii lui Dumnezeu și curgerea limpede a măririi celui Atotputernic, pentru aceea nimica nu o întină pre ea. Pentrucă este strălucirea luminii cei veșnice și oglindă curată a lucrării lui Dumnezeu și chipul bunătății Lui“. (Înțelep. VII 25 și 26). Despre o astfel de înțelepciune scrie și Apostolul Iacob, III. 17: Iar

înțelepciunea de sus (în contrast cu înțelepciunea pământească) *întâi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, supusă, plină de milă și de roade bune, neîndoelnică și nefățarnică*“.

O astfel de înțelepciune, trebuie să cerem dela Dumnezeu, la care ne îndeamnă același Apostol: „*Și de este cineva din noi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, carele dă tuturor deadreptul și nu înfruntează, și i se va da*“.

Dintre oameni, mai bine zis creștini, cari posed o astfel de înțelepciune, pot explica acest verset. Mai departe stă scris: „*Cine are pricepere să socotească numărul fiarei*“. Pricepere înseamnă folosirea practică a înțelepciunii, precum cetim la Daniil XII. 10: „*Cei neînțelegători nu pot înțelege, cei înțelegători însă vor înțelege, adecă: Voia și căile lui Dumnezeu*“. Aci stau față în față: *răutatea și priceperea, adecă înțelepciunea practică*. Din acest punct de vedere: *priceperea e baza înțelepciunii*, vezi Apocalipsul XVII. 9. Această înțelepciune stă din cunoașterea intențiilor lui Dumnezeu față de puterea lumii; iar *priceperea* în aplicarea potestății asupra păgânătății lumii romane. Lumea păgână a fost *fiara*, — cel dintâi animal pe timpul Ev. Ioan, autorul Apocalipsului.

A *număra*, — *numi* — numele fiarei, nu vrea să zică, să aflăm un nume, acărui litere, considerate ca număr, să ni dea numărul 666.

De această părere sunt cei mai mulți exegeți. Dar aceasta nu poate corespunde adevărului.

1. Astfel tâlcuind am ajunge ca după ani îndelungați de studiu, să nu putem ști sigur, care ar fi adevărul și chiar din acel motiv, că nu știm că numărul literilor e luat sau din limba greacă, hebraică, latină, ori din altfel de alfabet. O astfel de nesiguranță a datelor este contrară caracterului Apocalipsului, care ne ofere totdeauna ceva precis, nu ne duce la neadevăr.

(Urmează)

Cosmogonia biblică și teoriile științifice

(Continuare)

De Pr. I. Firca.

Rezumând cele spuse despre aceste două cosmogonii, asemănările existente între ele sunt mai ales chestiuni de amănunt și de terminologie, explicabile prin originea și chiar prin tradițiile comune ale celor două popoare. Deosebiri între ele sunt însă esențiale.

A) Hexaameronul are un caracter pur monoteist. Dumnezeu, care e spirit absolut este singura existență din eternitate, singurul care nu-și are cauza în afară de sine.¹⁾ În povestirea babiloneană există materie veșnică, organizată de mai mulți demiurghi, cari emană din propriul ei sân, așa că versiunea babiloneană e mai mult o *teogonie* decât o *cosmogonie*.

B) În Biblie universul e creat din nimic, numai prin atotputernicia cuvântului lui Dumnezeu. În păgânism, în genere, prevalând doctrinele emanaționiste și panteiste nici nu poate fi vorba de o creație propriu zisă, în sensul biblic și creștin al acestui cuvânt. Iar în înseși sistemele care preconizează aparent o creație, aceasta nu e săvârșită nemijlocit de Dumnezeu ci de ființe intermediare cari au apărut logic în sistemele de gândire pentru cari Dumnezeu cel atât de deasupra lumii nu e numai total diferit și separat de ea ci și incognoscibil și fără relații cu lumea. Așa a fost b. oa. în *gnosticismul*, care e mai mult o încercare de sincretism păgân-creștin decât o erezie creștină și în care din divinitatea supremă emanau serii de *eoni*, cu atât mai inferiori cu cât erau mai apropiați de lumea materială, ultimii dintre ei, având un rol demiurgic propriu zis.²⁾

C) Tratatul biblic încadrează întreaga creațiune în 6 zile de activitate divină, pe când în „*Enuma Elis*“, (tratatul babilonean) nu e nimic asemănător, faptul că s'a găsit scris pe 7 tăblițe — cum deja am afirmat — nu e un argument de asemănare.³⁾

O asemenea separațiune în șase perioade se află și în *cosmogonia etruscă* și în cea *persană*. Explicația acestor analogii e următoarea: *Cosmogonia etruscă* e atât de asemănătoare cu cea biblică, încât concluzia influențării celei dintâi prin cea din urmă se impune categoric. Iar împărțirea în 6 perioade din *cosmogonia persană* se bazează fără îndoială pe împărțirea anului persan în 6 anotimpuri.⁴⁾

D) Epopeea babiloneană trebuie privită mai mult ca o dramatizare mitologică a unor întâmplări naturale, cari se repetă anual în clima Babiloniei.⁵⁾ *Cosmogonia biblică* nu are în nici un caz un asemenea caracter.⁶⁾

Prin această explicare naturistă a originii *cosmogoniei babilonene*, nu i se contestă desigur acesteia lipsa oricărei urme de revelație

străveche⁷⁾ ci se evidențiază caracterul politeist și mitologico-fantastic al religiei ce i-a stat la bază, religie care reprezintă una din multiplele forme de degradare (prin adorarea creațiunii în locul Creatorului) a religiei protopărinților, menținută nealterată numai la poporul evreu și primindu-și expresia sa *cosmogonică* în *Geneza biblică*.

5. Cosmogonia biblică și progresul științelor. Pentru oricine privește lucrurile obiectiv, trebuie să fie foarte semnificativ faptul acesta al superiorității *cosmogoniei biblice*, al unicității ei, față de toate celelalte *cosmogonii*. Străbaterea ei prin veacuri până la noi și cu aceeași autoritate ca și în zilele când au fost fixate în scris adevărurile pe cari le cuprinde, deosebirea fundamentală între simplitatea, claritatea și siguranța expunerii ei cari toate culminează și-și trag seva puterii din existența eternă a unui Creator necauzat sau avându-și cauza în El însuși, pe când la toate celelalte popoare la început au trebuit să fie creați zeii de multe ori individualizându-se din masa haotică a unei realități materiale — un fel de generație spontană mitologică — toate acestea constrâng gândul înspre obârșia revelată a acestui document despre apariția lumii. Palidele reflexe ale mult lăudatei *cosmogonii babilonice*, atât de îndepărtată de concepția monoteismului biblic, ne întăresc și mai mult această convingere.

Iar deplina justificare rațională a acestui adevăr ne-o oferă faptul într'adevăr impresionant că deși *Geneza biblică* a fost scrisă înainte cu peste 3000 de ani, ea nu apare ca un fenomen cultural simplu al vremii ei și integrându-se complet în mentalitatea contemporanilor, nici ca un simplu produs literar al unei epoci istorice primitive, care să fie lăsat în desuetudine ori desmintit în conținutul său ideologic de progresul științelor⁸⁾ așa cum s'a întâmplat cu alte lucrări pe cari ni le-a transmis antichitatea, căci ce siguranță în această lapidară expunere, față de imensele volume de incertitudini științifice ale savanților moderni!

Cea mai pasionantă dintre probleme, aceea a originii pământului, a originii vieții, a originii omului, taine de nepătruns pentru știința omească, se desleagă în mod uimitor de simplu prin intervenția Creatorului necreat, care este Existența însăși ca și Atotputernicia.

1) Dr. G. L. Munteanu, op. cit., pp. 9-10.
2) Cf. V. Drey: „*Schöpfung*“ art. în *Wetzer-Welte Kirchen-Lexikon*, IX Band. Fr. i. Br. 1852 p. 766.
3) Dr. Muntean, op. cit. p. 19.
4) Dr. V. Tarnavschii, op. cit. p. 29.
5) Dr. Muntean, op. cit. p. 20.
6) Cf. Nikel: „*Die bibl. Urgeschichte*“ p. 12, ap. Dr. Muntean, o. c. p. 20

7) Dr. K. Fruchstarfer, o. c. p. 10, ap. Muntean, idem.
8) Cf. și Mgr. Meignan, op. cit. p. 6.

„Ce simplitate și ce sublimitate în același timp! Lumea se născu prin „să fie!“ Ea este un act al voinței divine. Dumnezeu a creat-o din nimic, împreună cu cele ce sunt într'ânsa“⁹⁾.

(Urmează)

Din prilejul Adunării eparhiale s'au trimis și s'au primit următoarele telegrame:

Majestății Sale Regelui Mihai

BUCUREȘTI

Adunarea eparhială a Caransebeșului întrunită astăzi în sesiune ordinară își îndreaptă întâiul său gând spre Majestatea Voastră și Vă roagă să primiți asigurarea supunerii și alpirii Clerului și Poporului din eparhie către Tron și Rege, simbol al unității noastre strămoșești și ocrotitor al sfintei noastre biserici strămoșești pentru care noi înălțăm rugăciuni către Dumnezeu.

Protopop **Ic. St-for R. G. Ancușa**
Președintele Adunării

Protopop Iconom Stavrofor Somul G. Ancușa

CARANSEBES

Mulțumesc pentru bunele sentimente exprimate cu prilejul Adunării eparhiale.

MIHAI

* *

Domnului General Ion Antonescu

Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri

BUCUREȘTI

Adunarea eparhială a Caransebeșului întrunită astăzi în sesiune ordinară se îndreaptă cu încredere spre D-Voastră rugându-vă să primiți asigurarea deplinei noastre solidarizări cu Conducătorul Statului spre binele sfintei noastre biserici strămoșești și întărirea Patriei.

Protopop **Ic. Sf. R. G. Ancușa**
Președintele Adunării

Brea Cucernicului Protopop B. G. Ancușa

CARANSEBES

Vă mulțumesc Prea Cucernice Părinte pentru sentimentele pe care mi le arătați cu ocazia Adunării eparhiale și Vă trimit la rândul-mi tuturor cele mai bune urări personale.

General ANTONESCU

Nr. 2841 E. 1941.

Mulțumită publică

Cucernicul preot Simeon Răsvan și soția sa Maria N. Pepa din truda muncii lor au creat o fundațiune pe seama bisericii noastre din

⁹⁾ Zahm: „Bible, Science et Foi“ trad. fr. par l'Abbé Flageolet, pag. 11.

Domașnea punând drept bază frumoasa sumă de Lei 50.000.

Consiliul eparhial luând act de această danie frumoasă, le exprimă și din partea sa mulțumiri, rugând pe bunul Dumnezeu, să le răsplătească această faptă frumoasă din darurile Sale bogate.

Consiliul eparhial

ȘTIRI

Convocarea Colegiului Electoral pentru alegerea Episcopului nostru. Marele colegiu electoral pentru alegerea Episcopului de Caransebeș a fost convocat pe ziua de Marți, 3 Iunie a. c. la București. Alegerea va fi prezidată, conform legii, de I. P. S. Sa Arhiepiscopul și mitropolitul nostru Nicolaie.

Ziua Eroilor, a bravilor care s'au jertfit pentru un ideal înalt, a adus pentru o clipă între noi suferințele lor ca să ne întărească în mijlocul atâtor slăbiciuni și pericole. Ni-au umplut inima cu aburul sfintei lor jertfe, ne-au mișcat-o în semnul recunoștinței pentru tot ce au săvârșit pentru noi... În Caransebeș serviciul impunător dela biserică, participarea școlărilor, la eșirea în cimitirul eroilor a făcut bună impresie; totașa, mișcătoare a fost cununa depusă de soldații germani în numele Führe-rului lor, apoi cuvântarea dlui lt. colonel Fortunescu care a evocat pilda eroică a trei camarazi dela Mără-șești, Thermopila Neamului Românesc.

Banatul nu mai este cimitirul României, cum i se spune parte pe bună dreptate. Regiunea săracă de munte are o populație foarte prolifică. Intre satele aceste se numără Crușovățul unde Dumineca trecută s'a făcut botezul al celui de al 12-lea copil al unei țărance. În numele d-lui prefect al județului Colonel I. Utza, naș a fost notarul I. Hanțu din Cornea cu Doamna. Drept cadou noul născut a primit o frumoasă sumă de bani.

Faptă demnă de laudă este aceea a măcelarului Dimitrie Armion din Caransebeș care a renovat pe spesele sale o cruce dintr'o piață a orașului. Jertfa bunului creștin, în valoare de circa 30.000 Lei, îl ridică în ochii noștri și în fața Judecătorului din Ceriuri!

† **Dr. Nicolae Ionescu.** Săptămâna trecută a încetat din viață Dr. Nicolae Ionescu, fost — până nu de mult — avocatul Consiliului eparhial.

Transmitem pe această cale îndureratului fiu, medicul Tiberiu Ionescu, adânc simțite condoleanțe!

† **Nicolae Șofariu**, învățător pensionar din Petru-vasăla a trecut la vecinicie, în vârsta de 69 ani. Răposatul a fost bun român, învățător inimos, care a crescut multe generații de români, iubitori de limbă și lege strămoșească. În timpul din urmă a fost și deputat sinodal. Dumnezeu să-l odihnească între cei drepti ai Săi!

Notă oficială

Nr. 3160 B. 1941

Se aduce la cunoștința absolvenților și licențiaților în teologie, că examenul de calificare preoțească, sesiunea ordinară de vară, s'a fixat pe ziua de Luni 16 Iunie a. c. și zilele următoare.

Cei ce doresc să se prezinte la acest examen, vor avea să-și înainteze cererile ajustate cu următoarele documente:

1. Extrasul de botez.
2. Certificatul de școala secundară ce a terminat.
3. Absolutorul despre ascultarea și terminarea studiilor teologice sau diploma de licență în teologie.
4. Certificat dela Oficiul parohial, vizat și de către Oficiul protopopesc, despre modul cum a folosit timpul dela absolvirea studiilor teologice și până la prezentarea la examen.
5. Chitanța dela Casieria eparhială că a achitat taxa de examen.

Caransebeș, la 30 Maiu 1941.

Președintele Cons. eparh.
Prot. R. G. Ancușă
 consilier referent eparhial.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 421/1941 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

In cauza de urmărire pornită de urmăritorul Banca Banatului din Caransebeș contra urmăritului Predalova No. 80 domiciliat în Marga, la cererea urmăritoarei Judecătoria dispune: 1. Licitațiunea pe urmărire în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Marga din circumscripția Tribunalului Caransebeș No. cf. 1196 No. de ord. A. 2 No top. 536 Babin fânaț cl. II de 1370 stp. cu prețul de strigare 4792 lei. A. 3 No top. 460 Babin Fânaț cl. II de 1100 stp. cu prețul de strigare de 3848 Lei, A. 4 No. top. 467 Babin Fâna cl. II I jugăr 1580 stp. cu prețul de strigare de 11040 Lei, pentru incasarea creanței de 20.000 Lei capital, interese legale dela 23 August 1940, spese de proces și de urmărire de 3.332 Lei, fixate până acum, spese de 756 lei fixate pentru prezenta cerere de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **12 Iunie 1940 ora 10** la Primăria comunei Marga.

Dată în Caransebeș la 3 Martie 1941.

Judecător ss. Dr. **B. Stuiber** ss. **D. Lazarel** dir. c. f.
 Pentru conformitate:
D. Lazarel dir. c. f.

„CRAINĂ”

Institut de credit, comerț și industrie s. p. a. în lichidare
 din Teregova.

Convocare

Domnii acționari ai firmei „Craina” institut de credit, comerț și industrie în lichidare din Teregova sunt invitați a participa la

Adunarea generală extraordinară

care se va ținea în ziua de 15 Iunie 1941 ora 11 a. m. în localul D-lui Președinte al Comisiunei de lichidare în Teregova cu următoarea ordine de zi:

1. Verificarea și aprobarea bilanțurilor societății pe anii 1935-1940.
2. Verificarea și aprobarea gestiunii lichidatorilor pe anii 1935-1940.
3. Confirmarea schimbărilor ce s'a ivit în alcătuirea Comisiunei de lichidare.
4. Eventuale propuneri.
Spre observare.

În cazul când la ziua fixată nu se va prezenta numărul de acționari statutari pentru a se putea ținea adunarea conform statutelor, aceasta se considera amânata pentru ziua de 22 Iunie 1941 când se va ținea la aceeași oră și în acelaș local indiferent de numărul de acționari ce vor participa.

Teregova, la 28 Mai 1941.

Comisiunea de lichidare.

Gramă Nicolae
 președinte.

Membrii:
Gheorghe Băcilă
Crișan Roșei

Judecătoria de pace mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 530|1941.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

In cauza de executare pornită de urmăritoarea firma Banca Banatului din Caransebeș contra urmăritului Albu Dimitrie, soția sa născ. Maralescu Ana și Radula Nicolae (căs. cu Rădoi Rusanda) dom. în Turn, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitație execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX, din 1881, — asupra 6/30 parte de sub B. 12. 13-a lui Albu Dumitru și soția sa Maralescu Ana din imobilul înscris în c. f. a comunei Turn (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. coalei cf. 20 și anume: No. de ord. A II 1-2 sub No. top. 541 Arabil în Tataciun 583 stp. No. top. 542 fânaț în Tataciun 113 stp. cu prețul de strigare 2868 Lei A + 1 No top. 392/3 Grădină în Săliște de 139 cu prețul de strigare de 2.432 Lei, A + 2 No. top. 415 Grădină în Săliște de 497 stp. cu prețul de strigare de 8.592 Lei, A + 3 No. top. 614 Arabil în Țarina de 436 stp. cu prețul de strigare 1496 Lei, A + 4

No. top. 712 fânaț în Țarina 429 stp. cu prețul de strigare 1456 Lei, A + 5 No. top. 742/1 fânaț în Cornețelul mic 333 stp. prețul de strigare de 1436 Lei, A + 6 No. top. 828 fânaț în Fața Malosa de 63 stp. cu prețul de strigare 208 Lei A + 7 No. top. 854 Fânaț în Nina de 1023 stp. cu prețul de strigare de 3472 Lei, A + 8 No. top. 1061 Fânaț în Dealu de 1 jug. 256 stp. cu prețul de strigare de 6392 Lei A + 9 No. top. 1109 fânaț în Lazu de 686 stp. cu prețul de strigare 2336 Lei precum și 1/2 parte de sub R. I. a lui Radula Nicolae din imobilul înscris în coala c. f. No. 254 a comunei Turn sub No. ord. A. I. 1-2 și sub No. top. 505 fânaț în Tataciun 217 stp. No. top. 506 arabil în Tataciun 649 stp. prețul de strigare 2.944 lei, pentru încasarea creanței de 9.300 Lei capital, interese legale dela 20 August 1931 taxă cambială $\frac{1}{2}\%$, cheltuieli de proces și de executare de 3281 Lei, fixate până acum, cheltuieli de 1112 Lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune;

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **16 Iunie anul 1941** la primăria comunei Turn.

Data în Caransebeș la 20 Martie 1941.

judcător :

Dr. B. Ștuiber m. p.

dir. c. f.

Dim. Lăzărel m. p.

Pentru conformitate dir. c. f.

L. Lăzărel

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Dosar Nr. 23/1941,

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 al legii LX din 1881 și în baza art. 19 al Nov. Ex. din 1908, prin aceasta publică, ca în urma decisului judecătoriei mixte Caransebeș sub Nr. 2645/1940 efectuându-se execuțiunea de escontentare la 18 Martie 1941 în favorul următoarei firma „Octavian Herbai și Comp.” S. Caransebeș repr. prin Dr. Dimitrie Novașescu adv. în Caransebeș în contra urmăriților comuna Zăvoi pentru creanța de 11325 Lei capital, și accesorii, mobilele sechestrate și suprasechestrate, cari sau evaluat în suma de Lei 16.000 și anume: 40 metri cubi lemne de foc și o vișea de 7 luni se vor vinde prin licitație publică, Deci în urma decisului judecătoriei mixtă Caransebeș sub Nr. G. 833/1941 pentru încasarea creanței de lei 11.325 capital cu interese de 4,0% socotind dela 28 Noemvrie 1940 plus 3041 lei cheltueli stabilite până'n prezent se fixează licitație pe **ziua de 12 Iunie 1941 la orele 17 p. m. în Comuna Zăvoi la locuința urmăriților** și toți acei cari au voie a cumpara sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107 și 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altori creditori și acestia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881, acestea se vor vinde respective licitație se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Maiu 1941.

Portărel **D-tru Dan**

Publicație de licitație

Nr. 3035 E. 1941

Episcopia ort. română a Caransebeșului vinde pe bază de licitație cu oferte închise cca 2600 m. st. lemne de foc despicate și rotunde din pădurea sa aflătoare în hotarul comunei Făget — la cca 5 km. depărtare de gara Făget.

Ofertele sunt a se înainta Consiliului eparhial în Caransebeș până la data de 12 Iunie a. c.

Caetul de sarcini și condițiunile de vânzare se pot vedea la Consiliul eparhial în orele oficioase.

Caransebeș, la 28 Maiu 1941.

Consiliul eparhial.

La „**LIBRĂRIA DIECEZANA**“ din Caransebeș se află da vânzare:
Prof. CONSTANTIN VLADU:

MANUAL de TIPIC

AL BISERICII ORTODOXE, IN UZUL
TEOLOGILOR ȘI PREOȚILOR, CU-
PRINZÂND SERVICIILE DUMNEZE-
EȘTI DIN POSTUL SFINTELOR PAȘTI

Prețul Lei 180.

Librăria Diecezana
din Caransebeș

are spre vânzare :

clopoței cu : 2
3 brațe